

THE LIGHT OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series VI Lecture #6

HEAVEN AND EARTH

A GUIDE TO THE ESSENCE OF JUDAISM
AS EXPRESSED IN OUR PRAYERS

H *HAKORAS HATOV* - GRATITUDE

E EXODUS - *YETZIAS MITZRAIM*

A *AVOS* - PATRIARCHS

V VISIONARIES - *NEVIYIM*

E *ERETZ YISRAEL* - THE LAND OF ISRAEL

N NATURE (Part One) - *NIFLA'OS HABOREI*

E ETERNAL LIFE - *NITZCHUIS*

A ABSOLUTE EXISTENCE

R REDEMPTION - *GEULAH*

T TORAH

H HEAVEN AND HELL

I. Loving Hashem

A.

(1) הָאֵל־הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה מִצְוָה לְאַהֲבוֹ וּלְיִרְאָה אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ו ה) "וְאָהַבְתָּ אֵת ד' אֱלֹהֶיךָ". וְנֶאֱמַר (דברים ו יג) "אֵת ד' אֱלֹהֶיךָ תִירָא": רמב"ם משנה תורה הלכות יסודי התורה ב:א

It is mandatory to love and fear this Glorified and Awe-inspiring G-d, for it is said: "Thou shalt love the L-rd thy G-d" (Deut. 6,5); and as it is said: "The L-rd thy G-d thou shalt fear." (Ibid. 6, 13). **Rambam, Mishneh Torah, Hilchos Yesodei HaTorah Chapter 2:1**

(2) וְהֵיאֵךְ הִיא הַדֶּרֶךְ לְאַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ. בְּשִׁעָה שִׁיתְבוֹנֵן הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו וּבְרוֹאיוֹ הַנִּפְלְאִים הַגְּדוֹלִים וְיִרְאָה מִזֶּהן חֲכָמָתוֹ שֶׁאֵין לָהּ עֶרְךָ וְלֹא קֵץ מִיָּד הוּא אוֹהֵב וּמְשַׁבַּח וּמְפָאֵר וּמְתַאֲוֶה תַאֲוָה גְּדוֹלָה לִידַע הַשֵּׁם הַגְּדוֹל. כְּמוֹ שֶׁאֶמַר דָּוִד (תהילים מב ג) "צִמְאָה נַפְשִׁי לֹא-לֵהִים לֹא-לֵחַי". וְכִשְׁמַחְשֵׁב בְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה עֲצָמָן מִיָּד הוּא נִרְתָּע לְאַחֲרֵיוֹ וַיִּפְחַד וַיִּוָּדַע שֶׁהוּא בְרִיָּה קְטַנָּה שֶׁפְּלָה אֶפְלָה עוֹמֶדֶת בְּדַעַת קְלָה מְעוּטָה לְפָנֵי תַמִּים דְּעוֹת. כְּמוֹ שֶׁאֶמַר דָּוִד (תהילים ח ד) "כִּי אֶרְאָה שְׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֲצַבְעֶיךָ" (תהילים ח ה) "מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ". . . . שֵׁם ב:ב

But how may one discover the way to love and fear Him? When man will reflect concerning His works, and His great and wonderful creatures, and will behold through them His wonderful, matchless and infinite wisdom, he will spontaneously be filled with love, praise and exaltation and become possessed of a great longing to know the Great Name, even as David said: "My soul thirsts for G-d, for the living G-d," (Ps. 42,2); and when he will think of all these matters, he will be taken aback in a moment and stricken with awe, and realize that he is but an infinitesimal creature, humble and dark, standing with an insignificant and slight knowledge in the presence of the All Wise, as David said: "For when I see Your heavens, the wonderful works of Your fingers, of what use is man that You may remember him?" (Ibid. 8,4). And, in harmony with these matters, I elucidate great, general principles of the works of the L-rd of the universe, so that they might serve as an opening for one who understands by which to love the Name, as some sages said on the subject of love: "Out of it you will recognize the One who spoke, and thereby the universe was called into existence." **Ibid. 2:2**

B.

(1) לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הֶרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֶמַר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִתְוַהֲדַעַת: תהלים יט:א-ג

To the chief Musician, A Psalm of David. The heavens declare the glory of G-d; and the firmament proclaims his handiwork. Day to day it utters speech, and night to night it expresses knowledge. **Psalms 19:1-3**

(2) יוֹם לְיוֹם – מִיוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֶמַר ר"ל בְּכָל יוֹם כְּאֵלֶּיךָ יִבְיַע אֶמַר בּוֹ פְּלֵאֵי ד' כִּי בְּכָל עֵת נִרְאָה בָּהֶם מַפְלְאוֹת הַמְּקוֹם: מְצוּדַת דוֹד שֵׁם

Day to day: From one day to the next it utters speech, i.e. every day it is as if it spoke of the wonders of Hashem, for at every moment the wonders of the Omnipresent are visible. **Metzudas David ibid.**

C.

מוֹנֶה מְסַפֵּר לְכּוֹכְבִּים לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב-כֹּחַ לְתִבְנוֹנָתוֹ אֵין מְסַפֵּר: תהלים פרק קמז:ד-ה

He counts the number of the stars; He calls them all by their names. Great is our L-rd, and of great power; His understanding is infinite. **Psalms 147:4-5**

D.

מְהֵרָבוּ מַעֲשֵׂיךָ ד' בְּלִים בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: תהלים פרק קד:כד

O L-rd, how manifold are Your works! In wisdom You have made them all; the earth is full of Your possessions (creations). **Psalms 104:24**

II. Creation

A.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱ-לֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. בראשית א:א

In the beginning G-d created the heaven and the earth. **Genesis 1:1**

B.

לְעוֹלָם ד' דְּבַרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם [תהלים קיט:פט] איזה דבר הנצב בשמים, אלא אמר הקדוש ברוך הוא על מה השמים עומדים על אותו דבר שאמרתי יהי רקיע בתוך המים [וגו'] ויהי כן (בראשית א ו ז), וכתוב כי הוא אמר ויהי וגו' (תהלים לג ט), אותו הדבר שאמר הוא עשה, לכך נאמר הוא צוה ויעמוד, בדבר ד' שמים נעשו (תהלים ל"ג ו), ובאותו הדבר שברא אותן בו הם עומדים לעולם, לכך נאמר לעולם ד' דברך נצב בשמים. מדרש תהלים מזמור קיט

For ever, O L-rd, Your word is fixed (standing) in heaven. (Psalms 119:89) What word is fixed (standing) in heaven? Rather, the Holy One, blessed be He, said, "Upon what are the heavens standing? On that same word which I uttered (Genesis 1:6-7), "Let there be a firmament in the midst of the water . . . and it was so." And it is written (Psalms 33:9), "For He spoke, and it was done; He commanded, and it stood fast." Through that same word which He uttered did He accomplish. Therefore it is written, "He commanded, and it stood fast." "By the word of the L-rd were the heavens made; and all the host of them by the breath of His mouth." (ibid. 33:6) By that same word with which He originally created does it stands forever. For that reason is it written, "For ever, O L-rd, Your word is fixed (standing) in heaven." **Midrash Tehilim 119**

C.

ד' בְּחִכְמָה יִסְד־אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה: משלי ג:יט

The L-rd by wisdom has founded the earth; by understanding has He established the heavens. **Proverbs 3:19**

D.

(1) וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְכֹהוּ וְחִשְׁךָ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱ-לֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים יְהִי-אֹר וְיִהי-אֹר: וַיֵּרָא אֱ-לֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱ-לֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱ-לֹהִים | לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קִרְא לַיְלָה וְיִהי-עָרֵב וְיִהי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד: וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: וַיַּעַשׂ אֱ-לֹהִים אֶת-הָרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרְקִיעַ וְיִהי-כֵן: וַיִּקְרָא אֱ-לֹהִים לְרְקִיעַ שָׁמַיִם וְיִהי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיַּבֶּשֶׁה וְיִהי-כֵן: וַיִּקְרָא אֱ-לֹהִים | לַיַּבֶּשֶׁה אָרֶץ וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱ-לֹהִים כִּי-טוֹב: בראשית א:ב-י

And the earth was without form (*tohu*), and void (*bohu*); and darkness was upon the face of the deep (*tahom*). And a (spirit of) wind (*ruach*) from G-d moved upon the face of the waters. And G-d said, Let there be light; and there was light. And G-d saw the light, that it was good; and G-d divided the light from the darkness. And G-d called the light Day, and the darkness He called Night. And there was evening and there was morning, one day. And G-d said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. And G-d made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament; and it was so. And G-d called the firmament Heaven. And there was evening and there was morning, the second day. And G-d said, Let the waters under the heaven be gathered together to one place, and let the dry land appear; and it was so. And G-d called the dry land Earth; and the gathering together of the waters He called Seas; and G-d saw that it was good. **Genesis 1:2-10**

(2) שלשה היסודות שמהם נבנית הארץ שהם עפר מים רוח, היו מעורבים זה בזה ולא נפרשו עדיין זה מזה בענין שיסוד המים שהוא היסוד האמצעי בין יסוד העפר שתחתיו ובין יסוד הרוח שעליו היה מעורב בתחתיתו עם יסוד העפר שתחתיו ובעליונותיו היה מעורב עם יסוד הרוח שעליו, וא"כ היתה הארץ (שכולל כל הג' יסודות) חסרה בין בחיצוניותה בהי' תערובת מים ורוח וזה נקרא תהו בין בפנימותה הי' תערובת עפר ומים וזה נקרא בהו, . . . ומפרש תחלה מה הי' הבהו, שהי' חשך על פני תהום תהום הוא המצולה הסמוכה להעפר שבקרקע הים, ור"ל שהמים התחתיתם שהיו קרובים לתהום שהוא יסוד העפר היו מעורבים עם העפר עד שהיה חשך, ר"ל שגם אחרי יתהוה האור לא יוכלו ניצוצי האור לעבור שם כמו שעוברים דרך יסוד האויר והמים, כי המים המעורבים בעפר הם עכורים ומונעים ניצוצי האור מעבור בתוכם וכן אמר בזהר שחשך פה הוא יסוד העפר. ונגד תהו מפרש ורוח א-להים מרחפת על פני המים, שיסוד המים למעלה הי' מעורב ביסוד הרוח עד שהי' כקיטור וכענן שהוא תערובת אויר ומים ויסוד הרוח הי' מרחף על פני המים וכמ"ש במדרש מרחפת כיונה על הקן נוגעת ואינה נוגעת שהיו המים אידיים והאויר שוכן במ שהאויר דרכו להתפשט והמים האידיים נוגעים ואינם נוגעים. . . . ולא נזכר יסוד האש. מזה מבואר כמו שהסכימו כל החוקרים האחרונים שאין ממש במה שהאמינו מקצת הראשונים שעל יסוד הרוח יש יסוד אש ויסוד האש אצלנו נמצא בניצוצי האור המתפשטים מן השמש שיש במ שני יסודות האור והחום, ואז לא הי' נמצא לא האור ולא החום הנקשר עמו. . . . ולתקן כל אלה החסרונות בא מאמר יהי אור לתקן יסוד האש ולהאיר החושך, מאמר יהי רקיע לתקן יסוד הרוח וערובתו עם המים, ומאמר יקוו המים לתקן יסוד המים המעורב עם העפר. פירוש המלבים לבראשית א:ב

The three elements through which the world was constructed, עפר-dust of the earth, מים-water, and רוח-air, were mixed together and were not as yet separated, so that the middle element, water, which normally stands in between the element of earth and the element of air, was mixed with the dust of the earth below and with the air above. Consequently, the earth (which consists of these three elements) was deficient, both in its outer appearance, as it consisted of a mixture of water and air, which is called *tohu*, and also deficient internally, as it consisted of a mixture of dust and water, which is called *bohu*. . . . Scripture first describes the state of *bohu*, that there was darkness on the face of the *tahom* (normally translated: deep waters), which means that the lower waters, which are close to the bottom of the sea, which is actually [the crust of the] earth, was mixed there with the dust of the earth, so it became darkened. In other words, even after the creation of the "light", the light rays could not penetrate this mixture as it would normally penetrate the air and water, for the water which was intermixed with the earth was muddy and prevented the rays of light from passing through them. Similarly, the Zohar states that the "darkness" referred to in this verse [was created by] the element of עפר-the dust of the earth. In

regards to *tohu*, Scripture explains that the *ruach* [alternately translated air, spirit, or wind,] of G-d hovered over the face of the water, for the element of water above was intermixed with the element of air so that it became like steam or a cloud, which is a mixture of air and water. The element of air was hovering over the face of the water, as the Midrash explains: It was hovering like a dove over the nest, touching and yet not touching (i.e. barely touching). For the water was in the form of clouds and air was embedded within it. This is due to the fact that air normally expands and the water [contained therein] was touching but yet not touching. . . . The element of fire is not mentioned. It is evident from this that, as modern scientist have all agreed, that there is no basis for what some of the early scholars believed, that the element of fire is situated above the element of air. The element of fire that we experience is found in the rays of light that travel from the sun, which contain the dual elements of light and heat. But, at the time of creation, there existed neither this light nor the heat which is connected with it. . . . To correct all of these deficiencies did [the Divine creative statements come.] The Divine statement, “Let there be light,” came to correct the [deficient] element of *aish* (fire) and to illuminate the darkness. The statement, “Let there be a firmament,” came to correct the [deficient] element of air and its mixture with water. And the statement, “Let the waters gather,” came to correct the [deficient] element of water that was intermixed with the dust of the earth. **Commentary of Malbim to Gen. 1:2**

E.

לדוד מזמור לידוד הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: תהלים כד:א-ב (1)

A Psalm of David. The earth is the L-rd's, and all that fills it; the [populated] world, and those who dwell in it. For He has founded it upon the seas, and established it upon the rivers.

כי הוא על ימים יסדה – שתחלה היתה הארץ כולה מכוסה במים וצוה ד' שיקוו המים אל הימים ועי"כ נתיסדה היבשה, ונגד מ"ש תבל וישבי בה כי על נהרות יכוננה – שגמר בנין הארץ שתהיה ראויה לישוב בני אדם היה ע"י הנהרות שע"כ ימצאו מים ויכוננו עיר מושב: פירוש המלבים לתהלים כד:ב (2)

For He has founded it upon the seas: Originally the entire earth was covered with water and G-d commanded that the water be gathered unto the seas. As a result, the dry land was established. Corresponding to the statement, “*the [populated] world, and those who dwell in it*”, is the phrase, “*and [He] established it upon the rivers*”. For the final step of constructing the land that it be fit for the populace of man was through the rivers, as they would be able to find water and thereby establish a settled city. **Commentary of Malbim to Psalms 24:2**